

MEDLEMSBLAD

Länken

En borrad brunn med pump, resultatet av en insamling, har förändrat och underlättat livet för byborna, inte minst kvinnorna, i byn Salima, som nu slipper gå 4 km för att hämta vatten. Lena testar dyrgripen, medan glada och tacksamma bybor tittar på. – Foto: Rune Hansson 2016-09-06.

Från redaktören

Årets andra nummer av *Länken* innehåller artiklar om vitt skilda ämnen: Bokskogens dag i Torup, MFK:s engagemang i Malmöfestivalen, Fackelvandring i Bokskogen, Klubbstugan, som nu är såld, Vättern runt och Lenas och Runes fantastiska Afrikaresor. Tack, alla bidragsgivare, för artiklar och bilder! Jag önskar er alla en trevlig läsning och en riktigt God Jul!

Malmö 5 december 2016

Lars Svensson

Manus till *Länken* kan skickas till:
Malmö Frisksportklubb, Roskildevägen 7, 217 46 Malmö eller
Lars Svensson, Dammfrivägen 48 A, 217 63 Malmö
Tel.: 040-92 62 49
E-postadress: laurentius@ownit.nu

Malmöfestivalen — 12–19 augusti

Under festivalveckan hade MFK åtagit sig att torka bord och bänkar på Gustav Adolfs Torg. Vi var en grupp på 19 medlemmar som delade på arbetspassen som var mellan 11.00 och 14.30 och mellan 14.30 och 18.00.

Ingvar Carlsson

Glada festivalstädare tar en fikapaus! Från vänster: Rune Hansson, Lena Hansson, K. Varén och Carin Lundmark. – Foto: L-E Olsson.

Bokskogens dag i Torup – 4 september

Bokskogens dag är ett samarrangemang mellan Malmö stad och Svedala kommun med ett allsidigt program som passar hela familjen. I år uppmärksammades Euroando, Europas största vandringsevenemang. Temat i år var därför "Vandring i Bokskogen". Från MFK var Martin Landhal, Åke Nilsson och undertecknad på plats i Bokskogen för att informera om vår klubbs aktiviteter. Dessutom höll vi i gång grillen, där be-

sökarna kunde prova på att baka pinnbröd eller grilla korv. Under dagen fick vi besök av trubaduren och glädjespridaren Ronnie Holmberg, som roade små och stora längs Dansbanestigen.

Bokskogensdagskommittén har mejlat ett stort tack till de klubbar och organisationer som deltog i evenemanget.

Ingvar Carlsson

Årsfest

Plats: Elinelunds föreningslokal
Dag: Lörd. 7 januari 2017
Tid: Kl. 14.00

Anmälan senast 6 januari till: Lena Hansson 0708-49 95 75 eller
Ingvar Carlsson 0706-49 76 08

Fackelvandring i Bokskogen – 3 november

Torsdagen den 3 november var det traditionsenligt fackelvandring i Bokskogen med start och mål vid friluftsanläggningen i Torup. Malmö stad och Svedala kommun höll som vanligt i arrangemanget. MFK hade 11 funktionärer på plats för att hjälpa till med försäljning av facklor, hålla i gång grillarna för besökare som passade på att grilla medhavd korv. Drygt 500 facklor blev sålda och ca 1000 personer deltog

i vandringen som var 2 km lång; från friluftsanläggningen – dansbanestigen över till – Statarmuseet och tillbaka till – friluftsanläggningen. Efter det att alla kommit i mål hann vi med en fika innan hemfärden, som påbörjades vid 21-tiden.

Ingvar Carlsson

ÅRSMÖTE

onsd. 8 februari 2017
kl. 18.30 i klubblokalen

Klubbstugan i Dörröd såld

Den 29 september såldes MFK:s klubbstuga. De nya ägarna heter Monica och Thomas Jönsson och kommer att bedriva uthyrningsverksamhet i stil med vad klubben gjort. Vill MFK arrangera något evenemang av något slag, så är det bara att boka dag och tid.

Klubben har under årens lopp – vi köpte stugan 1951 – verkligen utnyttjat vår klubbstuga till olika ändamål året om; fester, vandringar, läger m.m. De senaste åren har det emellertid endast blivit några få fester och vandringar.

Det arbete som våra medlemmar gjort de senaste

åren har bl.a. bestått i att klippa gräs var fjortonde dag sommartid och åtgärda sådant som behövde fixas.

Svårigheter att finna ersättare till våra "stugskötare" och de många krav för uthyrningsverksamhet som myndigheterna ställer vad gäller brandsäkerhet, vatten och avlopp m.m., krav, som ingen i styrelsen vill ta ansvar för, är fullgoda skäl till att försäljning av stugan trots allt blev rätt beslut till slut.

Ingvar Carlsson

Tisdagar kl. 10.00

Samling Bulltofta
5 km gång / promenad med eller utan stavar

Lördagar kl. 10.00

Samling Stora Parkeringen Bulltofta
Rullskidträning

Två Afrikaresor 2016

1. Namibia

Text – utdrag ur dagboksanteckningar: Lena Hansson

Bilder: Lena och Rune Hansson och Per Angelsten

Tre tankstreck inom hakparentes markerar utesluten text.

Namibia är en stat i sydvästra Afrika vid Atlanten. Landet gränsar till Angola, Botswana, Sydafrika och Zambia. Längs kusten finns Namiböknen och i öster Kalahariöknen.

Befolkning: 2,303 miljoner (2013)

Källa: Wikipedia

Namibia 10–20 april 2016

Söndag 10 april 2016 kl 11.00 startade vi vår resa till Namibia. Första anhalten var Kastrup där vi checkade in för fortsatt resa till London, där vi mötte Åsa [Anér], Gilbert [Lundgren] och Per [Angelsten], som åkt från Göteborg. Resan gick sedan vidare till Johannesburg och så till Windhoek. Vi landade i Namibias huvudstad efter en sammanlagd resa på 26 timmar och där på flygplatsen blev vi mottagna av Mons och Tobias [Anér, frisksportare från Jönköping], som rest ner 1 dygn tidigare för att förbereda allt för vår ankomst. Allt bagage hade hamnat på rätt plats och vi kunde andas ut, för det är ju inte roligt, att börja resan med att efterlysa sina väskor. Vi lastade in allt i den hyrda minibussen och så bar det av till hotell Thule där vi kunde vila en stund efter resan. Innan middagen gjorde vi ett besök i SOS barnby i Windhoek, där Åsa har ett faderbarn, som heter Marcellino. Det var ett mycket givande besök och det var härligt att se, att även utsatta barn får lov att vara barn. Vi träffade Marcellino och hans syster och det var många barn i olika åldrar, som bodde i barnbyn. Det bodde 7 barn i varje hus och varje hus hade en ”mamma”. Efter besöket i barnbyn blev det middag och eftersom vi var ganska trötta efter resan blev det tidigt God Natt för oss.

[---]

[Morgonen därpå] packade vi bilen igen för att åka till Quivertree Forest någon mil från Keemanshoop. Träden är en aloecart och Sanfolket använde träden för att göra koger till sina pilar. Träden förekommer i Sydafrika och Namibia. Därefter gick färden vidare till Giant’s Playground, en mycket fascinerande plats, där stenblock i jätteformat tycktes staplade på varandra som om någon roat sig med byggklotsar

(bild 1). Därefter körde vi till Aus, där vi checkade in på Desert Horse Inn. Vi inkvarterades i små stugor alldeles i kanten av Kalahariöknen, där vi kunde bevittna en magnifik solnedgång från vår veranda. Himlen brann röd och en liten stund senare var allt becks svart. Detta var nu vårt hem för två nätter.

[---]

På vägen tillbaka till lodgen körde vi till ett vattenhål i öknen där de vilda ökenhästarna brukar komma för att dricka. Vi hade tur, för medan vi stod där kom 15 hästar för att släcka törsten. Det är nästan obegripligt, att hästarna kan livnära sig i öknen under torkperioden. Det finns inte mycket att äta och vi fick höra, att eftersom det inte regnat ordentligt på länge, så har man fått stödutfodra hästarna för att de skall överleva. Det finns 120 vilda ökenhästar kvar i området.

[---]

När morgonen grydde gjorde vi oss redo för att köra ut till kusten. Vi körde till Valvis Bay, som en gång var en viktig hamnstad för Sydafrika. Här finns en stor koloni av flamingos (bild 2). Det var säkert 1000 fåglar som vadade omkring på sina rosa ben i det grunda vattnet i viken. Det var en mäktig syn att se så många fåglar samlade på ett ställe.

[---]

Morgonen därpå fortsatte vi längs kusten till Cape Cross, där det finns en jättestor sälkoloni (bild 3). Det var säkert 10 000 sälar samlade på stranden och i havet. Det var sälar överallt och de var totalt orädda för människor. Det var örönsälar, sydafrikansk pälsäl och Cape Fur Seal.

[---]

Vi startade tidigt, för att undgå den värsta hettan och körde till Twyfelfontein. Där gick vi en guidad tur bland hållristningar, som gjorts för ett par tusen år sedan och består av 2000 olika figurer, föreställande djur och jaktmotiv. Området finns på UNESCO:s världsarvslista sedan 2007.

[---]

Nästa morgon började vi med en rundvandring med guide i Himbabyn, som ligger precis intill lodgen. Här fick vi träffa kvinnor och barn som lever sina liv enligt gamla traditioner. Männerna var ute på jakt och vi fick inte träffa någon av dem. Kvinnorna smörjer in kroppen med röd lera (blandad med något fett) och har också håret inpackat i lera. I byn fanns getter och höns, men vi såg inga odlingar av något slag och guiden berättade att det var svårt att odla något på grund av torkan. Kvinnorna tillverkade hals- och armband av olika sorters pärlor och andra material. Dessa sålde de sedan till besökare för att få in lite kontanter.

[---]

Likası blev vi nästa morgon upphämtade med golfbil eftersom det var tid för avfärd redan innan soluppgången för

att åka till Entosha nationalpark. Parkens västra del är den som öppnats för allmänheten senast och djuren där är inte så vana vid bilar och människor och är därför ganska skygga. När vi stannade vid ett vattenhål, såg vi ändå både elefanter, giraffer, oryxer och zebbor. Vi såg också att det fanns två olika arter av zebbor här, den vanliga stäppzebran, som har vita ben, och den lilla bergzebran, som är randig hela vägen ner på benen. Vi körde från vattenhål till vattenhål och såg många av de vilda djuren komma dit för att dricka (bild 4). Det är en mäktigt att se dem i sin naturliga omgivning. Efter en lång dag i nationalparken övernattade vi i Entosha Safari Camp, där vi åt vår middag under bar himmel till ackompanjemang av en trio som spelade och sjöng.

Nästa morgon bar det åter av tidigt in i nationalparken igen. Idag stod den östra delen på programmet. Vi åkte åter från vattenhål till vattenhål och vid de flesta hade vi turen att få se många av de vilda djuren. På ett ställe såg vi ett lejon, som hade dödat en zebra och nu släpade iväg sitt byte till en lugnare plats för att njuta av fångsten. Hon lyfte upp zebbran med munnen och släpade den ett par meter och var sedan tvungen att stanna och vila innan hon tog tag i bytet igen och forsatte ett par meter till. Till slut hade bytet släpats in i skuggan under en buske, där lejonet lade

Bild 1. Mäktiga klippformationer och labyrinter vid Giant’s Playground.

Bild 2. Flamingokoloni vid Valvis Bay.

Bild 3. Sälkoloni vid Cape Cross.

Bild 4. Giraffer vid ett vattenhål i Entoscha nationalpark.

Två Afrikaresor 2016

2. Malawi–Zambia

Text – utdrag ur dagboksanteckningar: Lena Hansson

Bilder: Lena och Rune Hansson

Tre tankstreck inom hakparentes markerar utesluten text.

>

Malawi och Zambia är stater i södra Afrika som gränsar till varandra.

Befolkning: Malawi 16,36 miljoner (2013)

Befolkning: Zambia 14,54 miljoner (2013)

Källa: Wikipedia

Malawi – Zambia 26 augusti–8 september 2016

Fredag 26 augusti

Vi packade och gjorde oss klara för avfärd och programligt kom Niclas kl. 15.30 för att köra oss och allt vårt bagage till Sturup. Björn [Fagerlind, vår granne], Rune och jag lastade in 2 resväskor och var sitt handbagage per person i Niclas stora Ford. Vi fick ha 2x23 kilo samt 1 handbagage på max. 10 kg per person och vi fyllde verkligen kvoten. Dessutom hade vi 2 resväskor extra, som Camilla och Björn skulle checka in, så bilen var verkligen fullastad. [---]

På Sturup träffade vi Camilla och Björn, som fått skjuts dit från Vellinge av en arbetskamrat. Snart kom också Ann och Per från Malmö och Anita och Jan från Kristianstad. Vi ställde oss i kön för incheckning och jag bad att vi skulle få checka in var sin väska, som egentligen skulle vara handbagage. Personen i incheckningen var jättehjälpsam och när jag förklarade, att det var leksaker och kläder, som skulle överlämnas till bybor, tog han gladeligen emot de extra väskorna och checkade in dem. [---]

Efter det att vi passerat säkerhetskontrollen kunde vi sätta oss ner och pusta ut ett tag innan det var dags att gå ombord på SAS-planet till Arlanda. Resan till Stockholm tog en timme [---]. Efter ytterligare lite väntan var det så dags att gå ombord på Ethiopian Airlines plan till Addis Abeba, med en kort mellanlandning i Wien. På planet serverades middag och när vi ätit kunde vi göra oss klara för natten och försöka sova lite.

Lördag 27 augusti

På morgonen landade vi så i Addis Abeba och hade några

timmars väntan tills det var dags för flygresans sista etapp. Vi hann få i oss lite kaffe och en croissant som frukost och så gick vi ombord för resan till Lilongwe, Malawis huvudstad. Malawi har sedan vi var där för 5 år sedan infört visum för inresa. [---] Efter att vi passerat tullen och växlat pengar var vi äntligen klara för att lämna flygplatsen. Vår buss med guide och chaufför väntade utanför och tog oss till Mafumo Lodge, där vi skulle tillbringa första natten i Malawi. Det blev en sen lunch innan vi gick till våra rum för att vila lite efter resan och sedan blev det middag i matsalen innan vi sa God Natt och kröp till kojs och somnade trötta efter resan.

[---]

Söndag 29 augusti

Efter tidig frukost lastade vi bussen med vårt bagage. Det som skulle ges bort fick stanna kvar i bagagerummet på lodgen tills vi kom tillbaka efter Zambiautflykten. Vi körde till gränsen vid Mahinji, där gränspassagen gick väldigt smidigt och fortsatte sedan in i Zambia till Chipata, där vi träffade Zebbie [Fagerlind, vår granne i Malmö] och hennes tre bröder, Gulam, Yunus och Iku.

[---]

Vi åt picknicklunch på vägen till South Luangwa National Park och Thornicroft lodge. Dit anlände vi vid tvåtiden och fick våra hyddor aldeles intill floden. Där kunde vi se flodhästar, krokodiler och ett par giraffer redan när vi kom. Det var mer vatten i floden än när vi var där för 5 år sedan och därför var det fler djur precis utanför våra fönster. Efter eftermiddagskaffe med kaka var det så dags för vår första safari. Vi åkte i två öppna jeepar och redan innan vi åkte in i nationalparken såg vi elefanter och apor. Vi åkte runt med en mycket kunnig guide, som verkligen visste var han skulle köra, för att vi skulle få se så många djur som möjligt. Här fanns zebbor, elefanter, antiloper, giraffer, lejon, vårtsvin och många fåglar. Vi hade utrustat oss med kikare och kamera och bådaderna användes flitigt. När solen började dala var det dags för drickspaus och där stod vi mitt ute i den storslagna naturen och kunde beundra en fantastisk solnedgång. Scenariot tog nästan andan ur oss. Nu blev det väldigt snabbt aldeles kolsvart och då fortsatte vi vår tur nu med en kille som lyste upp omgivningen med starka lampor för att vi skulle få se de nattaktiva djuren. Även nu visade det sig, att det är guld värt att ha en erfaren och kunnig guide, för nu fick vi se både leopard och lejon.

Tillbaka på lodgen blev vi serverade en god middag, som vi åt i den öppna matsalen, med eldar tända längs flodkanten. Det var en magisk upplevelse med alla ljuden runt om i mörkret. Efter middagen var det dags att krypa till kojs och vi fick eskort av vakter till våra hyddor, där vi somnade med naturens alla ljud in på knutarna.

Måndag 30 augusti

[--]

Efter lunch gjorde vi ett besök på Tribal Textil Worker shop, där vi fick se hur man gör batik med naturfärger. Vi gjorde också ett besök på Women Craft Center, som säljer olika hantverk, tillverkade av kvinnor. Framåt eftermiddagen var det åter dags för avfärd och vår sista kvällssafari för denna gång. Åter kunde vi fotografera djuren i sin rätta miljö. På den här turen såg vi förutom de djur vi sett innan även flamingos och Maraboustorkar, som vadade i ett litet vattendrag. Efter drickspaus med ännu en magnifik solnedgång åkte vi åter runt i mörkret med de starka lamporna svepande över savannen och vi såg lejon som gjorde sig klara för nattens jakt och andra djur, som började dra sig undan inför natten. [--]

Tisdag 31 augusti

Efter frukost avfärd tillbaka till Lilongwe och Mafumo lodge, där vi skulle tillbringa natten. Sträckan är ca 30 mil, men det tar sin lilla tid eftersom vägarna inte är särskilt bra. Vi åt picknicklunch på vägen och kom smärtfritt fram till lodgen, där vi träffade Eric, som var vår guide på förra resan och som nu skulle guida oss på resten av resan. Han mindes oss och det blev ett glatt återseende. Vi gjorde en rundtur genom Lilongwe och fick se praktfulla byggnadsverk och monument. Överallt byggdes det för fullt, men det var uteslutande kineser som byggde överallt, så det ger inte många arbetstillfällen för den infödda arbetskraften.

När vi kom tillbaka berättade Zebbie och Björn att vi inte skulle äta middag på lodgen utan att en överraskning väntade oss och vi skulle vara färdiga för avfärd kl. 5. Det var allt vi fick veta. Förväntansfulla antrade vi bussen och så bar det av mot okänt mål. Efter en resa på 20 minuter stod vi framför en infart till ett hus. Porten öppnades och vi kom in på en innergård, där Yunus tog emot oss tillsammans med sin svägerska och hennes barn. Vi blev bjudna på välkomstdrink och vi minglade och såg oss omkring. Vi fick också se Nanze Livelihoods projekt, en grisfarm, som ligger alldeles intill huset. Här fanns söta smågrisar, som man föder upp för att sälja och på så sätt få in pengar till Nanzes olika projekt.

Så stod hon plötsligt där, lilla Ayliyah, flickan som jag och Rune hjälper till att finansiera skolgången för. Det blev ett känslösamt möte, där tårarna rann, när vi fick krama om henne. Hon var otroligt söt och go' och det kändes härligt att träffa henne och att få krama om henne. Vi fick också träffa hennes mamma och två bröder och krama om dem. Tacksamheten över den hjälp vi gers visste inga gränser och mamman upprepade flera gånger "God bless you". Jag fick också presenter av Ayliyah; armband och halsband, som hon gjort själv och en fin väska i tyg, som jag hade mycket nytta av på resten av resan. Det var rörande, att hon gjort sig besvär att tillverka presenter och att hon hade tänkt på mig. Jag hade med mig lite presenter till henne också, men eftersom jag inte visste att vi skulle träffas då, var de kvar i min resväska. De fick överlämnas vid ett senare tillfälle.

Vi satt där på innergården i den kolsvarta natten med ljuslyktor på borden och en glödande grill som spred här-

liga dofter. Vi hade det så trevligt och fick så mycket god mat och så blev det afrikanska sånger och dans, där Zebbie visade, att hon fortfarande kommer ihåg hur det ska vara. Naturligtvis skulle vi på svenskt vis sjunga innan vi skålade och så kom vi på att vi inte kunde så många dryckesvisor, så det fick bli "Temperaturen".s Kvällen tog alldeles för snabbt slut och vi tackade för en fantastisk kväll med god mat och stor gästfrihet.

Onsdag 1 september.

Efter frukost var det dags för busstur till den lilla byn Linthipe, I denna by bodde Zebbies mormor och där är hennes mamma född. Vi besökte byn för 5 år sedan och det var härligt att komma tillbaka. Sedan vi var där, har det byggts en klinik för mödravård dit man också kan komma för att få barnen vaccinerade. Det är långt mellan läkarstationerna i Malawi och här har man nu fått en klinik i byn. Vi fick se undersökningsrum och väntrum, men just denna dag fanns ingen personal på plats, så det var heller inga vårdsökande där. Vi fick också träffa hövdingen i byn och dessutom var pressen där för att föreviga när det första spadtaget för skolan togs (bild 5). Det var ett härligt ögonblick att se arbetet på bygget starta.

[--]

Torsdag 2 september

På morgonen efter frukost gjorde vi ett besök på Mua Mission Culture Center, ett museum för afrikansk kultur och de olika stammarnas liv och sedvänjor. Efter den guide visningen tittade vi in i souvenirbutiken och gjorde en del fynd. Här säljer man bl.a. alster från den träsnidarskola som ligger alldeles intill. Vid centrat finns också en skola för dövstumma elever.

[--]

Lördag 4 september

Vi vaknade tidigt för att gå upp och packa det sista inför avfärden till Mumbo Island (bild 9). Båten skulle gå 10.30 och det var bara en liten bit att köra, så vi hade gott om tid. Rune och jag gick en runda på stranden innan frukost och där höll några småpojkar på att flyga med papperssvalor. Vi stod en stund och tittade på dem innan Rune bad att få prova en och då blev det fart på grabbarna. Alla ville att han skulle flyga med just hans svala, så det tog en bra stund innan vi kunde gå därifrån och äta vår frukost. [--] När vi satt oss i bussen gjorde chauffören en sväng förbi Livingstonias missionärsgravar med minnesmärket över den första missionärsstationen.

[--]

Tisdag 7 september

[--]

Så var det dags för avfärd mot Lilongwe, där vi ska tillbringa sista natten i Malawi innan vi återvänder till Sverige. När vi kom upp i bussen, väntade var sitt smörgåspaket på oss. Det smakade bra efter den tidiga frukosten och båtturen. Färden gick mot Salima, där Zebbie har en moster, kusiner och kusinbarn. Mama Ashatu är 83 år och verkligen en fantastisk kvinna. Hon tar hand om barn och barnbarn och är också ute och arbetar med sina odlingar. Vi var där för 5 år sedan och resultatet av det besöket blev en insam-

ling till en borrhad brunn med pump (bild 7). Denna brunn är nu i bruk och underlättar livet för byborna, som slipper gå 4 km för att hämta vatten. När bussen körde in i byn kom alla springande mot oss och det blev kramkalas och dans och sång. Vi bjöds in till Mama Ashatu, som har ett fint hus, som hennes son byggt till henne. Det blev en trevlig stund och vi fick sedan prova på att pumpa upp vatten och fick upprepade gånger veta hur tacksamma byborna är och hur mycket brunnen har förändrat och underlättat livet för kvinnorna i byn. Så körde vi vidare mot Lilongwe och kom så småningom fram till Kumbali Lodge, en väldigt fin anläggning i utkanten av stan. Kumbali betyder just utkant. Här fanns en stor trädgård med vackra växter och en stor pool. Husen, som vi inkvarterades i, var små vackra tegelhus med altaner ut mot trädgården. Ett perfekt ställe för vår sista kväll i Malawi.

[--]

Onsdag 8 september

Sovmorgon sista dagen. Väskorna skulle vara klara och packade kl. 10.00 och vi skulle åka till flygplatsen kl. 10.15. Efter en god frukost, som bl.a. bestod av den godaste yoghurt jag någonsin ätit, hade vi lite tid att ta en promenad i den vackra trädgården. På Kumbali brukar

Bild.5 En ny skola skall byggas i Linthipe. Här tas första spadtaget!

Bild 6. Kulturutbyte. Rune i danstagen visar invånarna i Linthipe hur vi svenskar dansar vals.

Bild 7. Här testar Rune den fina pumpen i Salima.

Bild 8. Under vår safari såg vi många djur, bl.a. de här bufflarna.

Bild 9. En idyll vid Mumbo Island. Från stugorna har man utsikt över Malawisjön, Afrikas tredje största sjö.

Rapport från en cykel

Vi har tränat mycket inne i vinter med spinning och styrketräning. Uteträningen började 22 februari: 52 km med både sol och värme. Vi har haft träningsläger 5–7 maj på Vallåsen tillsammans med klubben Cyklisten: 45 mil och 7 gånger över Hallandsås. Gulli Nilsson cyklade sin 50:de Ringsjön-runda och Sven Falkman sin 46:e med start 1971, alla i följd. Vilka prestationer!

Vättern Runt 17–18 juni. Sven Falkman startade 19.32 i andra startgruppen och det var hans 40:de runda. 1971 köpte Sven ny cykel i Frankrike av Pierre Rollande som var cykelproffs. Den cyklade han 30 Vättern-rundor på. 1972 cyklade Sven sin första Vätternrunda. 2001 var cykeln utsliten och finns nu på Idrottsmuseet i Malmö. Då bytte han upp sig till en Columbus Cadiz vilken även nu har gjort sitt. Då blev det en Columbus Capo av nyaste modellen med elektroniska växlar, nästan självgående. 1975 vann Sven en till i USA i ett cykellopp, där han också cyklade många mil. 1981 bröt han för första gången. Regn hela tiden och strax över 0 grader. Efter 3 punkteringar var reservslangarna slut och servicebilen dröjde. Då tyckte han att nu fick det vara nog. Sven är ingen flåbuse utan tar det lugnt och pausar i de flesta depåer. Bästa tiden 1984 på 13.25. Sven är anmäld 2017, så han fortsätter ett tag till.

Karl-Erik Olsson och undertecknad körde med 13 cyklister från klubben Cyklisten och startade 05.32 på lördagen. Vi hade som mål att komma under 9 tim. och inte släppa in någon annan cyklist, så vi körde med "grindvakt" (som skall se till att det inte kommer in okända cyklister i gruppen). Blev någon trött så man till. "Jag blir här bak." Hjälpste inte det, så släppte man, vilket Fredrik Jönsson gjorde efter Jönköping.

Lite motvind ner till Jönköping och regn efter Gränna. Genom Jönköping som var väldigt bökgigt med avsmalnande vägar med plastband och konor. Regnet upphörde och det var skönt, men nu vändade backarna upp till Bankeryd. Då blev man varm igen. Första paus vid en vattentank efter 145 km där vi fyllde vattenflaskorna. Efter Hjo släppte Karl-Erik. Nästa depå i Karlsborg men vi stannade inte. Nu blev det svårt att hålla ordning i ledet, då andra cyklister trängde sig emellan. Jag blev efter och svepte hela fältet, men det kostade för mycket att ligga i tredje spår, så jag beslöt att släppa. Körde ensam till Boviken, där jag gick i depå efter 225 km. De andra var klara att ge sig iväg, men jag sa till dem att inte vänta på mig. Åt och drack av allt som fanns.

Efter Boviken blev jag omkörd av en stor Volvo med en 10 meter lång släpvagn. Var gång han fick

möte, trängde han sig mellan cyklisterna. Väldigt otäckt. Många olyckor med cyklister längs vägen. Ambulanserna gick i skytteltrafik.

Vid Hammarsundet börjar det på riktigt med många backar. Hängde på ett bra gäng. Tittade på klockan och såg att jag skulle klara mitt mål. 3 km innan mål kom vi ut på väg 50 med avsmalnande väg med stora konor. Cyklisten framför mig markerade inte, så jag såg inte hindret utan körde på konan med marksyning som följd. 2 damer i bil stannade och tyckte inte att jag skulle fortsätta, var nog lite omtumlad. Bakväxeln sönder, byxor ock armvärmarna trasiga. Kostnad: 4000 kr. Men jag tog mig i mål men inte under 9 tim. som jag hade hoppats på. 9.09 blev det. Det får jag vara nöjd med. Karl-Erik gick inte i depå i Boviken. Men jag körde förbi honom 3 km efter det att han kört fel i Motala på väg mot Varamobaden, när han började känna sig ensam. Tid 9.20 Men resten av gänget gick det bra för: tid 8.47.

Bastu när vi kom till Frisksportstugan och sen middag: gravlax till förrätt, grillad kalvkotlet, portvinsstuvade champinjoner, grönsaker och nypotatis till varmrätt. Kaffé och tårta lite senare med efterföljande prisutdelning. I år var det bara Sven Falkman som jubilerade. Han uppvaktades av Frisksportklubben med plakett för 40 Vättern-rundor.

Träningen fortsatte sedan som vanligt även om lördagsrundorna blev lite kortare. Karl-Erik och jag från klubben deltog i **Vombsjön Runt** 6/8 107 km. Många backar men det gör det lite roligare. Tid 3.20 men Karl-Erik var betydligt snabbare.

Bjäre Runt 21/8 82 km. Tid 2.31. Också ett lopp med mycket backar. Kattviksbacken vid Norrköpings Trädgårdar är en av de värsta i Skåne.

Sista loppet för i år var **Kävlingetrampen** 3/9. Göran, Karl-Erik och jag var anmälda men det regnade så vi avstod. Cyklade det på måndagen i stället, då det var fint väder med sol och värme med lite bläst.

Vi har tränat hela hösten men nu har jag ställt in cykeln för i år. Lördagen 26/11 blev sista uteträningen. 1010 mil har jag cyklat i år. Skall bli skönt med inomhusträning.

Leif Andersson

Malmö Frisksportklubb

Roskildevägen 7, 217 46 Malmö

Ingång från Carl Gustafs väg (källaringång)

Tel. (och fax): 040 – 98 22 01

Plusgiro: 24 76 91 – 9

Internetadress: www.frisksportmalmo.se

Webmaster e-postadress: anders.persson@frisksport.se

Medlemsavgifter:

Ungdom: 150:- t.o.m. 20 år

Familj: 500:- (ej barn över 20 år)

Senior: 400:- fr.o.m. 21 år t.o.m. 64 år

Pensionär: 250:- fr.o.m. 65 år (Pensionärspar: 400:-)

TORS HAMMARE I EN SOLRING ÄR
DE SVENSKA FRISKPORTARNAS SYMBOL.
FRISKSPORTSRÖRELSENS MOTTO ÄR:
EN SUND SJÄL I EN SUND KROPP.

Därför propagerar vi i MALMÖ FRISKSPORTKLUBB för

- FRILUFTSLIV OCH MOTION
- ENKEL OCH FULLVÄRDIG KOST
- ENKEL GEMENSKAP I STÄLLET FÖR KOMMERSIELLA NÖJEN
- RIKARE KULTURLIV
- AVSTÅNDSTAGANDE FRÅN ALKOHOL, TOBAK OCH ANDRA DROGER

I klubblokalen på Roskildevägen 7 träffas vi för klubbträffar, studiecirkel m.m.

Av aktiviteterna kan nämnas:

- LÅNGLÖPNING • SKIDÅKNING • RULLSKIDÅKNING
- LANDSVÄGSCYKLING • FRILUFTSLIV OCH MOTION
- VANDRINGAR • FÖREDRAG • STUDIECIRKLAR

Vintertid preparerar klubbens spårgrupp skidspår på ett flertal ställen i Malmö med omnejd, bl.a. Bulltofta, Bokskogen och Romeleåsens golfbana i Dörröd.

Information (telefonsvarare): 040 – 98 22 01.

En och annan medlemsfest hör också till bilden.

Gillar du vårt program, så är du välkommen i vårt glada lag!

Kontaktpersoner

För ytterligare information om klubbens verksamhet, tag kontakt med:

Håkan Linde tel.: 0705–62 90 60 eller Ingvar Carlsson tel.: 0706–49 76 08.